

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

lebit quoad masculos tantum *Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. nu. 6. ubi testatur de communi, ita etiam si res ecclesie solita erat concedi in tertiam generationem, & concedatur ultra tres, valebit concessio vsque ad tertiã, licet quoad reliquas sit nulla Rot. in Vlixbonã, 2. Junij 1567. coram Sarmiento, quam refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 115. & in collect. dec. 3054. par. 7. ubi etiam citat Castrẽs. in Auth. qui rem in fin. & ibi Dec. n. 2. Gagnol. n. 60. C. de sacros. eccles. & alios, & est communis opinio.*

§. II.

An Prelatus possit sine solemnitate infeudare, vel in emphiteusim concedere res solitas concedi, quando cessat prima causa concessionis.

R Esp. negatiuè, & ideò quando res inculta data esset in emphiteusim, vt reduceretur ad culturam, si postea redacta ad culturam rediret ad ecclesiam, non poterit de nouo concedi absque assensu sedis apostolicæ, quia tunc fieri non posset cum euidentia ecclesie utilitate *Piasec. in Prax. Ep. par. 2. cap. 5. numer. 32. Benintend. decis. 13. num. 8. Ricc. in Collect. dec. 2330. par. 6. & in Prax. par. 1. ref. 4. & alij apud Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. num. 33. idem dicendum, quando ecclesia tempore primæ concessionis erat diues, nunc verò paupertate laboraret *Genuens. in Prax. Archiep. c. 60.**

num. 6. ubi de commun. secus esset si prima causa concessionis adhuc duraret Ricc. in Prax. par. 1. d. ref. 4. & in Collect. dec. 3054. par. 7.

§. III.

An possit alienari res solita concedi, si est incorporata mensa ecclesie.

R Esp. negatiuè, & ideò si Prelatus expressè describi faciat rem reuersam inter bonamensam, aut si collegerit fructus ipsius, prout solet facere de alijs rebus incorporatis, non poterit huiusmodi rem iterum in emphiteusim concedere, quia hic casus non reperitur à iure permissus *Clar. in §. feudum vers. nunc pro intelligentia Guid. Pap. dec. 154. nu. 3. Ricc. in collect. dec. 2342. p. 6. & decis. 3054. par. 7. Barbos. d. all. 95. nu. 29. & alij communiter.*

17 Addit *Genuens. in Prax. ut sup. cap. 60. n. 6. quod nec potest de nouo concedi res data ecclesie cum conditione, & pacto, quod alienari non possit, hoc enim casu ecclesia huiusmodi rem neque ex causa necessitatis distrahere potest, si habeat alia bona *glos. in cap. verum de cõdit. app. Afflic. dec. 17. n. 5. vers. octauo.**

S V M M A R I V M.

1 *Quæ dicantur bona, qua seruandò seruari non possunt, & num. 2.*
3 *Beneficiatus potest arbores infructiferas absque solemnitate alienare.*

- 4 An beneficiatus, qui syluam inutilem, aut antiquum oliuetum extirpat, ut ibidem vineam plantet incidat in pœnas extrau. ambitiose.
- 5 Pecunia numeratur inter bona, quæ seruando seruari non possunt.
- 6 Quibus casibus pecunia cõputetur inter immobilia, & num. 7. & 8.
- 9 Pecunia deputata ad bona immobilia emenda insumi potest in emendis eisdem bonis absque assensu apostolico.
- 10 An fructus beneficij locari possint ultra triennium.
- 11 Quid, si quis obligat se actione personali ad dandam commoditatem percipiendi fructus ultra triennium.

CAP. VII.

De bonis, quæ seruando seruari non possunt.

- 1 **B**ona quæ seruando seruari non possunt, ea censentur, quæ triennio durare non solent quales sunt fructus, vestes attrite etiam si pretiosæ fuerint, animalia superuacua, & his similia, ut d. glos. sing. in l. vn. C. si aduer. usu cap. & alij apud Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. n. 10. & seq. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resol. 76.
- 2 Itẽ arbores opacę, vetustę, corruptę, vel infructiferę, quas Beneficiatus liberẽ potest incidere, præsertim si ex earũ incisione fundus reddatur fructuosior Nau. cõf. 6. nu. 2. de Reb. eccles. & c. Tiraq. de Retr. conuent. §. 5. glos. 1. à n. 23. vsq;

ad 30. Redoan. de reb. eccles. q. 79. c. 7. quos refert, & sequitur Quarant. in ver. alienat. n. 33. Bonacin. in tract. de alienat. bonor. eccles. disp. 2. q. vn. pun. 2. n. 8. & ideò Beneficiatus potest etiam huiusmodi arbores absque solemnitate alienare Nauar. cõf. 6. in fin. de reb. eccles. etiam si alię arbores non substituantur in locum inutiliũ Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. res. 130. quicquid dicat Quarant. & Bonacin. locis cit. & alij. Vnde pœnas dictę extrauag. non incurreret Beneficiatus, qui oliuetum antiquum, quod modicos fructus reddit, aut syluam inutilem extirpat, ut ibidem vineam plantet Nau. d. cõf. 6. de reb. eccles. Ricc. in Prax. d. par. 1. res. 130. quamuis contrarium teneat Bonacin. loco cit. punct. 2. n. 8. ubi alios refert.

- 3 Pecunia quoquẽ inter bona, quæ seruando seruari non possunt regulariter numeratur Genuens. d. c. 60. n. 11. Quarant. in ver. alienatio n. 25. aliquando tamen computatur inter immobilia, videlicet si redacta sit ex venditione rei siue immobilis, siue mobilis pretiosę Quarant. ubi sup. n. 25. Bonacin. d. pun. 2. nu. 5. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 41. contra Genuens. d. cap. 60. n. 13. & alios per eũ
- 4 relatos: vel si destinata sit ex voluntate superioris, vel testatoris, aut donantis ad emptionem stabiliũ, censuum, vel mobilium pretiosorum, qualis est pecunia, quæ pro monialium dote, aut sustentatione traditur, ut dicunt DD. citati, Ricc. in Prax. for. eccles. parte 1. res. 67. quod eo magis procedit in pe-